

Ingezonden brief

Aan de gemeenteraad met c/c aan de fractie-assistenten van de gemeente Leeuwarden
via griffie@leeuwarden.nl

Betreft: Skaaf mut blieve!

Geachte leden van de raad, geachte fractie-assistenten,

Ik neem u graag mee op reis. Een kortstondige reis, een reis van nog maar drie jaar. Maar het gaat over een reis die begon op 26 oktober 1797. Voor een beetje tijdsbesef: dat was de tijd van Napoleon Bonaparte, John Adams, Goethe, Beethoven, de Kollumer Oproer en het geboortjaar van Frederik Willem Karel van Oranje-Nassau. Op deze datum kocht Gerrit van der Wielen de bouwvallige katholieke kerk in de Sacramentsstraat 24 en verbouwde deze, met op de verdieping en op begane grond vergaderzalen, daarachter een kolfbaan. Enige tijd later, op 26 oktober 1810, bouwde Gerrit een concertzaal, groot ca. 6 x 18 meter.

Dan naar het nu. Begin 2018 kwamen mijn man en ik in Leeuwarden wonen. Het jaartal zal u niet onbekend voorkomen: het was het jaar van de culturele hoofdstad. Er werd een reuzenmeisje opgetild over de gracht, op zo'n 20 meter afstand van me. Een reuzenhond kuste bijna mijn hand. We genoten, en genieten, van alle mogelijke eenmalige en bestaande culturele aspecten van Leeuwarden. De stad fluisterde, zong en leerde me: cultuur zit diep verankerd in het DNA van Leeuwarden.

Als gevolg van heimwee nam ik afscheid van het fractie-assistentschap in Leeuwarden en ik ondersteun inmiddels weer mijn vroegere Coevorder fractie. We wonen uiteraard nog gewoon op de Zon & Maan. Ondanks mijn verlangen naar 'thuis' is er één plek in deze mooie stad, waar ik me meteen 'thús' voelde. Ja, ik merkte dat de gasten elkaar al tientallen jaren kenden. Dat ze als twintigers samen hadden geswingd op muziek die we nu nog slechts kunnen horen ruizen en kraken. Toen aan het begin van hun leven, nu veertigers, vijftigers, zestigers en vast en zeker nog ouder. Maar geachte raadsleden, er gebeurde meer. Mijn man en ik werden er vanaf het allereerste moment met liefde en vriendelijkheid omringd. Al die mensen, die elkaar al zo lang kenden, heetten ons meer dan welkom. De kring werd goedgehartig geopend, we pasten er met een glimlach bij in. Ik kon er gekleed gaan in mijn malle jurken, mijn man en ik konden er stijl- maar ook los dansen. Hoe stijf de heupjes inmiddels ook zijn. We maakten een paar prachtige concerten mee, hoorden sappige verhalen van achter de coulissen, van feestende bezetters beneden en ondergedoken Joden boven, van Herman Brood - voor wie de pijlen nog altijd postuum richting het podium wijzen.

Schaaf. Zalen Schaaf. Salen Schaaf. Doordrenkt met geschiedenis. Je voelt het, je ziet het. Geschiedenis die leeft, anno 2021. In stand gehouden door bevlogen mensen die hun sporen meer dan in het Liwwadder leven hebben verdiend en hun ziel en zaligheid in Schaaf leggen. Ik noem een paar die ik mag volgen op Facebook: Bobby Veenstra, Johan Juckers, Simon Ferwerda, Wia van Gelderen.

En nu, lieve mensen, adviseert het College u te kiezen voor aanpassing van het Speelmanskwartier, voor een financieel gemakkelijk plan boven gevoel. Welgeteld 81.667 (eenentachtigduizendzeshonderdzevenenzestig) dagen na het 18^e eeuwse begin, vindt het College dat de ziel best deels uit Schaaf gehaald mag worden. Dit snap ik niet. Echt niet. Leeuwarden is een stad met een bijzondere historie. Iets dat ik voorheen niet wist, maar wat ik enthousiast opnieuw en opnieuw aan de gasten in onze B&B vertel. Daarbij gaat het College ook nog eens achteloos voorbij aan de petitie voor het behoud van Schaaf. Een petitie, die door zo'n 3500 personen is ondertekend (aantal opgetekend op het moment van schrijven van dit bericht, 15 april 2021).

Er gaan vette bedragen naar allerlei culturele instellingen en soms mag/moet er zelfs een onsje of een pond hedendaagse 'Friese gouden ridders' bij. Dan is er toch ook levensvatbaarheid voor Skaaf!? Alstublieft leden van de raad: vergeet uw geschiedenis niet. Maak niet kapot, wat u nooit meer kunt herstellen. Dát is het Van Nassau'se Je Maintiendrai. Kies voor Schaaf 2.0.

Want Skaaf mut blieve.

Warme en aandachtige groet vanaf de Emmakade,
Evelien van Hillo-Wolting